

மொழி நோக்கில் இசை

முனைவர் இரா.மாதவி
பேராசிரியர்
இசைத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்

ஆய்வு சுருக்கம்

ஆய்வு தலைப்பு

மொழி நோக்கில் இசை என்னும் தலைப்பில் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

ஆய்வு எல்லை

மொழி நோக்கில் இசை என்னும் தலைப்பில் அமைந்த இக்கட்டுரை தொடக்க கால முதல் சென்ற நூற்றாண்டு வரை உள்ள செய்திகளை மிகச் சுருக்கமாக ஆய்வாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கம்

தமிழ் பண்டையக் காலத்திலிருந்தே முத்தமிழ் என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறது. இம்முத்தமிழில் இசைத்தமிழ் இடையே அமர்ந்து அரிமா நோக்காய் இயல் தமிழோடும் நாடகத் தமிழோடும் ஒருங்கிணைந்து தொடர்ந்து நடை பயில்கிறது.

தமிழ் மொழியின் மனித உருவாகிய அனைத்துக் கலைகளும் மொழியின் ஒரு பகுதியாக இணைந்தே வளர்ந்துள்ளன. இம்மொழிக்கு கால பழமையை அளிக்க வல்லது என்பதை விட பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்பே தோன்றிய மொழி என்பதாலேயே இப்பண்பு இம்மொழியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பண்பாடும் கலையும் மொழி வாயிலாக, பலதிறப்பட்டதாக வளர்ந்ததோடு பன்னெடுங்காலத்திலேயே செப்பமாகவும் இடையறவுபடாது. தொடர்ந்து வளர்ந்தும் வந்திருக்கிறது. இத்தன்மையுடைய இம்மொழியில் இடைத்தமிழாகிய இசைத்தமிழ்

தொடக்க காலமுதல் வளர்ந்து வந்த வரலாற்றையும் வளத்தையும், எடுத்துக் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மொழி நோக்கில் இசை என்ற தலைப்பே நம்மை இசையையும் மொழியையும் இணைத்து சிந்திக்க வைக்கிறது. இசையும் மொழியும் வெவ்வேறு இரு திசைகளில் சென்று தனித்து நிற்பவைகளா அல்லது இரண்டும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுபவைகளா என்பன பற்றி காண்போம்.

இசையின் மூல ஆதாரமே 'சரிகமபதநி' என்ற ஏழு சுரங்களாகும். இந்த ஏழு சுரங்களும் ஏழு எழுத்துக்களாகும். இவைகளை தமிழில் வடமொழியில் ஏன் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிக் காண்பிக்கலாம். இசையைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு வாயால் பாடிக் காட்டினால் மட்டுமே போதாது பாடல்களையும், சுரங்களையும் எழுதி மனனம் செய்விக்க வேண்டும். அவற்றிற்கு மொழியின் உதவி மிக மிகத்தேவை. மொழியின்றி ஏழு சுரங்களும் உருவாகியிருக்க முடியாது. கர்நாடக இசைக்கும், இந்துஸ்தானி இசைக்கும், மேற்கத்திய இசைக்கும், ஏன் திரையிசைக்கும் கூட இந்த ஏழு சுரங்களே அடிப்படையாகும். ஏழு சுரங்களையும் பலவிதமாகப் பயன்படுத்தி பல இராகங்களை உருவாக்கி அவற்றை தாம் இயற்றிய பாடல்களில் பொருத்தி பல மொழிப்புலமை வாய்ந்த இசை வல்லுநர்கள் புகழ் ஏணியின் உச்சியை அடைந்துள்ளனர்.

தொன்று தொட்டே இயல், இசை என இரண்டும் இணைந்தே பேசப்பட்டு வருகின்றன. இயலும் இசையும் தமக்கே உரித்தான தனிச்சிறப்பைப் பெற்றிருப்பினும் இயல் இசையுடன் சேரும் பொழுது பன்மடங்கு சிறப்பை எய்துகிறது. இயலுக்கு அமைக்கும் இசையும் தனிச்சிறப்பைப் பெறுகிறது.

சங்கீத பிதாமகர் என அழைக்கப்படும் புரந்தா தாஸர் மாயாமானவை கௌளை எனும் இராகம் தான் ஆரம்பப் பயிற்சி பெறுபவருக்கு ஏற்ற இராகம் எனத் தேர்ந்தேடுத்து ஆரம்ப இசைப் பயிற்சிக்கான சுவராவளிகள் செண்டை வரிசைகள் அலங்காரங்கள், கீதங்கள் முதலியவற்றை இயற்றியுள்ளார். இவர் கன்னட மொழியில் புலமை வாய்ந்தவர் அம்மொழியில் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இவற்றைப் பார்க்கும்பொழுது மொழிகளும் இசை ஞானத்திற்கும் உள்ள ஒருமைப்பாட்டைக் காணமுடிகிறது. இதே போன்று சங்கீத மும்மூர்த்திகளான தியாகராசர், முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர், சியாமா சாஸ்திரிகள் ஆகியோர்களும் மொழியிலும் இசையிலும் ஒருசேர வல்லமை படைத்தவர்கள். தியாகராசர் சுந்தரத் தெலுங்கினில் இராமர் மீது பல பாடல்களைப் பாடி பரவசமடைந்தார் என்றால், முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதரோ தமிழ்,

தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகள் கலந்த மணிப்ரவாள நடையில் பல பாடல்கள் படைத்துள்ளார். இவருடைய பாடல்கள் பொருள் வளம் நிரம்பி இவரது மொழிப்புலமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. சியாமா சாஸ்திரிகள் தெலுங்கு சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் பல பாடல்களைத் தோற்றுவித்துள்ளார். இவர்களது பாடல்கள் அடங்கிய புத்தகங்கள் இவர்களது மொழிப்புலமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. அந்தப் பாடல்களுக்கு இராகங்களைக் கோர்த்து இசையமைத்துப் பாடிய பாடல்களும், அவற்றின் ஒலி நாடாக்களும் அவர்களது இசைப்புலமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவர்களது இசைப்புலமையை, மொழிப்புலமையும் இணைந்து செய்யப்பட்டதால் தானே அவர்கள் புகழின் சிகரத்தை அடைந்துள்ளனர்.

மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகம், ஆழ்வார்களின் திவ்யப்ரபந்தம், சுந்தரர், திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர் ஆகியோரின் தேவாரம், அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழ், அருணாகலக்கவிராயர் பாடல்கள், ஊத்துக்காடு வெங்கடசுப்பையரின் பாடல்கள், மகாகவி சுப்ரமணிய பாரதியாரின் பாடல்கள் யாவுமே மொழியின் உதவியின்றி தோன்றியிருக்க வாய்ப்பில்லை. இருப்பினும் இராகம் எனும் மெருகூட்டி இசையாக இவை வெளிவந்தபிறகே உலகளவில் பரவலாக மக்களிடம் பேசப்படுகின்றன. எனவே இசையோடு மொழி கலந்த பாடல்களே மிக சிறப்பானதாக உள்ளன.

இசைக்கு மொழிகள் அவசியம்:-

மேற்கூறிய யாவும் வாய்ப்பாட்டு பாடுபவர்களுக்காக பொருந்தும். வயலின், யாழ், குழல் போன்ற இசைக் கருவிகள் மூலம் ஒலி எழுப்ப வார்த்தைகளோ, மொழியோ அவசியமா என்ற வினா எழும்பும். அவற்றிற்கும் மொழி அவசியமே என்ற விடையே பொருந்தும். வாய்ப்பாட்டில் பாடல்களுக்கு இராகத்தை அமைத்து அந்த ராகத்திற்குரிய சுரங்களை பாடல்களில் உள்ள சொற்களுக்கு பொருந்திய பாடுகிறோம். இசைக் கருவி வாயிலாக சாகித்யங்களுக்கு அதாவது பாடல்களின் உள்ள சொற்களுக்கேற்ற சுரங்களை நாதங்களாக வெளியிடுகிறோம். ஆகவே இசைக்கருவி வாயிலாக எழுப்பப்படும் இசையிலும் மொழியின் சேர்க்கை இன்றியமையாததாக உள்ளது.

மொழியை உயர்த்திக் காட்டும் இசை:-

இசைக்கு மொழியில்லை எனப் பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. இதன் பொருள் இசைக்கு மொழி தேவையில்லை என்பது அல்ல. எந்த மொழியிலும் இசை பாடலாம் என்பதே. இசையின் நாதத்திலும், மெல்லிய ஒலியிலும் இன்பம் நுகரலாம். ஆயினும் பொருள் பொதிந்த பாடல்களின் பொருள் அறிந்து மொழி தெரிந்து பாடினால் அது ஏற்றம் பெறும். மொழி தெரியாமல், பொருள் அறியாமல் பாடல்களைப் பாடினால் வார்த்தைகளின் உச்சரிப்புகள் சரியாக வர வாய்ப்பில்லை. உச்சரிப்புகள் தவறினால் பொருள் தவறாக வெளிப்படும். இதிலிருந்தே மொழிக்கும் இசைக்கும் உள்ள சேர்க்கையை நாம் உணரலாம். நல்ல குரல் வளம், சொல் நயம், தாளக்கட்டு, இராகம் இவற்றுடன் இணைந்த இசையே உயர்ந்த இசையாகக் கருதப்படுகிறது. சிறந்த பாடல்களுக்கு இருக்க வேண்டிய இலக்கணங்களுள் உயர்ந்த வார்த்தைகள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

மொழிப்புலமை பெற்றதால் தானே புரந்தரதாஸர், முத்துத் தாண்டவர், தியாகராஜர், திசுஷிதா முதலானோர் பொருள் அறிந்து தம் பாடல்களை உணர்ச்சி பொங்க இசைத்து தம் உள்ளக்கிடக்கையை இறைவனிடம் அர்ப்பணித்து, பரவச நிலையை அடைந்து, பக்திப் பெருக்கால் இன்ப நிலையை எய்த முடிந்தது.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலும் கூட இசையும் மொழியும் ஒரு சேர இயங்குவதாலேயே, நாட்டுப்புறக் கலைகளும் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளன. கிராமியப் பாடல்கள் வாயிலாக நாட்டுப்புறத்தில் அன்றாடம் பேச்சு வழக்கில் உள்ள வார்த்தைகளும், அவர்கள் கையாளும் கலையின் நுணுக்கங்களும், சும்மி, கோலாட்டம் போன்ற கலைகளால் வெளிப்படுகின்றன. தாலாட்டுப் பாடலும் இசை மொழி கலந்ததே. “ஹரிகதா காட்செஷபம்” என்ற கலையும் வெறும் இசையால் வளர்ந்தது அல்ல. மொழியின் அடிப்படையில் அமைந்த கதையும் சேர்ந்ததே. சொற்பொழிவை விட இசைச் சொற்பொழிவிற்கு ஈர்ப்பு அதிகம் இருப்பதைக் கதையில் வாயிலாக காணலாம்.

இயற்கையில் இசையும் ஒலியும்:-

ஓசை என்பதானது அனைத்து ஒலிகளும் அடங்கியது. ஒலி என்பதானது எழுத்து வடிவமாய் “அ, ஆ, இ, ஈ” என்று உள்ளது. இதற்கு பெயர் “ஒலித்திறன் என்பதாகும்”. ஓசை, ஒலி இம்மாதிரியான நுட்பமான வேறுபாடுகள் யாவும் நீ தான் என்று ஆண்டவனை குறிப்பிடுகின்றார். அப்பர் சுவாமிகள் **ஓசை ஒலி எல்லாம் ஆனாய் நீயே** என்று சொல்கிறார். நாதம் என்பது நமது சமயத்திலும் வாழ்க்கையிலும்

அடிப்படையானது. தியாகராஜ சுவாமிகள் போன்ற பெரியவர்கள் பலரும் இந்த நாதத்தில் மிகவும் ஈடுபட்டுயிருக்கிறார்கள்.

இயற்கையை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கும் இசையும் மொழியும் கலந்து காணப்படுவதை நாம் காணலாம். வண்டுகளின் ரீங்காரத்திலும் பறவைகளின் கூக்குரலிலும், மரங்களின் சலசலப்பு, நதிகளின் நீரோட்டம் இவை யாவற்றிலும் இனிய இசை ஒலிப்பதைக் காணலாம். இவற்றை ஒரு சொல் அல்லது வார்த்தை வைத்தே வர்ணிக்கிறோம். மழை “சோ” வெனப் பெய்கிறது. குயில் “குக்கூ” எனக்கூவுகிறது. காகம் “காகா” எனக் கரைகிறது. இவ்வாறு கூறிக்கொண்டே போகலாம். ஒவ்வொரு ஓசைக்கும் மொழியின் எழுத்துக்களாலான சொற்களால் தானே குறிப்பிடுகிறோம். இவற்றிற்குக் காரணம் இசையின்பால் உள்ள மொழித்தாக்கமே.

இசைவழி வந்த முன்னோர்கள் “சரிகமபதநி” என்ற ஏழு சுரங்களின் ஒலிகளையும் முறையே மயில், ரிஷபம், ஆடு, கரௌஞ்சம், கோகிலம், குதிரை, யானை, இவைகள் இயற்கையான நிலையில் இருக்கும் பொழுது எழுப்பும் ஒலிக்குச் சமமானதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இசையும் மொழியும் இணை பிரியாதவை:

தேசிய கீதமான “ஜனகணமன”, “வந்தேமாதரம்” என்ற பாடல், தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து யாவுமே மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இசை மெட்டேன் கூடிய பாடல்களாக நம் நினைவில் நிற்கின்றனவேயன்றி, வெறும் பாடல்கள் மட்டுமல்ல. இதுவே இசை மொழி இணைவை விளக்குகிறது.

மொழியோடு சேர்ந்த இசையே உன்னத சங்கீதம் எனப்படும். இசைக்கு மெழியாலேயே சிறப்பு. மொழியும் இசையுடன் சேரும்பொழுது அதன் வளர்ச்சிப் பரிமாணப் பன்மடங்காக உயர்கிறது.

சங்கீதத்தை ‘சர்வணகலை’ என்று கூறுவதுண்டு. அதாவது காதால் கேட்டு இன்பமடையும் கலை.

“செல்வத்துட் செல்வம் செவிச் செல்வம் – அச்செல்வம்

செல்வத்துள் எல்லாம் தலை”

என வள்ளுவர் கூறியிருப்பது மொழியுடன் இணைந்த உயர்ந்த சங்கீதத்தை செவி மடுக்கத்தானோ என நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

முடிவுரை:

மொழியோடு சேர்ந்த இசை உயர்ந்த சங்கீதம் மொழியும் இசையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்து இரண்டறக் கலந்தவை என்பதை திட்டவட்டமாகக் கூறலாம். மொழியின்றி இசையில்லை இசையின்றி மொழியில்லை இரண்டும் கலந்த இசைக்கு ஈடான செல்வம் புவிமீதில் வேறெதுவும் கிடையாது. இசைக்கு செவிக்கு இன்பம் தரும் வல்லமை இருப்பினும், ஐம்புலன்களையும் ஈர்க்கும் ஆற்றலும் உண்டு. ஆகவே மொழியையும் இசையையும் உயர்ந்த சங்கீதத்தின் இருகண்களாக நினைத்து அவற்றை முறையோடு வாயாரப்பாடி, மனதார நினைத்து, அதன் தெவிட்டாத சுவையை செவிமடுத்து அதன் இன்பசுகத்தை நுகர்ந்து மெய்ஞானத்தை வளர்ப்போமாக!

மொழி கலந்த இசை வெள்ளம் பாய்கின்ற திசையெங்கும் இன்பம் பரவிட, அந்த இசைகளை மென்மேலும் வளர்க்க, இசை வல்லுநர்கட்கு ஆற்றல் கொடுக்க இறைவனை வணங்குவோம்.

சான்று நூல்கள்

1. தமிழ் இசை வரலாறு து.வ.தனபாண்டியன்
2. இசை தமிழ் இலக்கணம் மு.அருணாட்சலம்